

ΕΑΝ ΗΜΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Θὰ ἔδιδα δῶρον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Τουρκίαν καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν Ἑλλάδα, διότι ἄχρι τοῦδε οἱ Τοῦρκοι ἐφάνησαν ἀνίκανοι νὰ διοικήσωσιν ἐκείνην καὶ οἱ Ἕλληνες αὐτήν.

*

Θὰ προσέφερον εἰς τὸν βασιλέα κουμπαραὺν χρυσὸν καὶ θὰ ἐπέγραφα ἐπ' αὐτοῦ : Βασίλευς καὶ μὴ κυβέρνα.

*

Θὰ ἐδωρούμην εἰς τοὺς αὐλικούς φτερὰ, κουδούνια, σφυρίκτραις, θυμιατὰ, προσωπεῖα, σάρωθρα καὶ βίδες νὰ κουρδίζουν τὴν σπονδυλικὴν τῶν στήλην.

*

Θὰ ἐχάριζον εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος δερματίνην τσέπην νὰ μὴ τοῦ πέφτουν τὰ χαλκώματα.

*

Θὰ παρεχώρουν εἰς τοὺς βουλευτὰς τὴν ἄδειαν ν' ἀνοίξουν παντοπωλεῖον ὅπου νὰ πωλοῦνται τὰ ροσφέτια ὡς ἐλαίαι, αἱ συνειδήσεις ὡς βούτυρον, ἡ φιλοπατρία ὡς ῥέγκα καὶ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα ὡς μυρωδάτη σαρδέλλα.

*

Θὰ ἐμοίραζα εἰς τοὺς πλείστους τῶν καθηγητῶν μας μὴ ἀλὰ βωδινὰ, ἐπ' ἐλπίδι ἀξιοπρεπεστέρας ἀντιπροσωπείας τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

*

Θὰ ἀπένεμα εἰς τοὺς φαρμακοποιούς τοῦ στρατοῦ μας κλυστήρια διὰ νὰ ἀποκτήσωσιν ἀρειμανιώτερον ἥθος.

*

Θὰ ἐμοίραζα εἰς ἐκάστην φαναριώτισσαν ἀπὸ πέντε ὀκάδας κρέατος διὰ νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα ὅταν ἁμαρτάνουν νὰ λέγουν: ἡ σὰρξ εἶναι ἀσθενής.

*

Θὰ διέθετον ὑπὲρ τῶν ὁδοκαθαριστῶν γαλόνια, διὰ νὰ καθαρίσουν τὰς ὁδοὺς ἀπὸ ἀξιωματικούς.

*

Θὰ ἔδιδα εἰς τὰς ἡμέρας πανσέληνον καὶ εἰς τὰς νύκτας τὸν ἥλιον, καθιστῶν χρήσιμον ἐκείνην καὶ ἀβλαβὴ τὸν τελευταῖον.

*

Θὰ ἐχάριζα εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ Φάληρον νὰ τὰς δροσίῃ καὶ εἰς τὸ Φάληρον τὰς Ἀθήνας νὰ τὰς πνίξῃ.

*

Θὰ ἔδιδα εἰς τοὺς σοζύγους δύναμιν χιλίων ἵππων καὶ εἰς τὰς συζύγους ἀδυναμίαν χιλίων ἵππων πρὸς ἀποφυγὴν λαθρεμποριῶν.

Ὁνοῦφριος.

ΧΕΙΜΩΝ.

—

Σὰς συνιστῶ τὸ ἐξῆς φάρμακον ἐναντίον τοῦ χειμῶνος: Νὰ πλησιάζητε ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι νὰ σὰς ἰδρῶνουν ἀπὸ τὴν λίμαν τῶν ἡ νὰ σὰς κάμνουν ν' ἀνάβετε ἀπὸ τὰς ἀνοησίας τῶν.

—

Περίεργον ἔθιμον ! πολλὰ σαλώνια σὰς παρουσιάζουν ἀντὶ γλυκοῦ κοκκινογούλια glacés.
'Εννοοῦμεν τῆς μύταις μερικῶν Κυρίων.

—

Αὕτῃ ἡ κακοκαιρία περισυνάζει τοὺς ἔρωτας ἐντὸς τῶν οἰκιῶν. Πολλοὶ ἐρασταὶ ἄνευ λογοπαιγνίου, ὅταν αἱ ἐσπερίδες παρατείνωνται μέχρι πρωῒας, δύνανται νὰ ψάλλουν :
Amis, la matinée est belle !

—

Τὸ κοκκιογούλι (μυταῖς) Ψ. ἔχει κατάρρουν τῆς μύτης ἥτις ἀποστάζει ῥυθμικά.

'Η δεσποσύνη Τ. ἥτις δὲν τὸν χωνεύει λέγει μετ' ἀδιαφορίας:

— Τί ἀχρεῖα τὰ κατασκευάζουν τώρα τὰ σπαρματσέτα· ὅλο τρέχουν !

—

Προχθὲς εἰς τὴν *Εὐτέρπην* ἔκτακτοι χειροκροτήσεις εἰς τὴν *Alndar*.

'Η πριμαδόνα ἐξεπλήσαστο πῶς τὴν μίαν ἐσπέραν ἀπεδοκιμάσθη καὶ τὴν ἄλλην χειροκροτήθη.

Βίς ἐκ τῶν μὴ θαυμαστῶν τῆς:

— Κυρία μου, ἐλησμονήσατε ὅτι τὴν μίαν ἐσπέραν ἔκαμνε ζέστη καὶ ἀπόψε κάνει κρύο; Οἱ ἄνθρωποι θέλουν νὰ ζεστάνουν τὰ χέρια τῶν.

Τάμ-Τάμ.

—

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

—

Αἱ γυναῖκες μοῦ φαίνονται ὀλίγον ὡς δάση· οὐδέποτε εἶδα παρθένα δάση.

*

Ὁ γάμος εἶναι πληξὶς μεταξὺ δύο.

*

'Επιθυμεῖτε νὰ γίνετε πασίγνωστος; Κάμνετε χρέη. 'Επιθυμεῖτε νὰ μείνετε ἄγνωστος; Κάμνετε στίχους.

*

Δυσπιστῶ πάντοτε εἰς τὰς γυναῖκας τὰς φερούσας σκελεάς· δὲν μὲ ἀρέσει ἡ αἰδῶς νὰ ἔχῃ ἔμβλημα.

*

*
Ἡ τρέλλα πολλοὺς κηθιστᾷ τρελλοὺς καὶ ἄλλους ποιητάς·

*
Τὸ μειδιάμα εἶναι ἡ ρις τοῦ προσώπου.

*
Μία γραμμὴ τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ εἶναι καὶ τι παλύν-
μον· οὐχ' ἦσσαν θὰ ἐπρόπμων μίαν γραμμὴν σιδηροδρόμου.

*
Οἱ ποταμοὶ χάνονται ἢς τὴν θάλασσαν, ὡς αἱ γυναῖκες
εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς.

*
Εἶναι καλὸν πάντοτε νὰ θλίβῃς τὸ λεμόνι ἐπὶ τῶν στρει-
διῶν καὶ τὴν ἐρωμένην ἐπὶ τοῦ κόλπου σου.

*
Μερικοὺς ξένους σου τοῦ προπέμπεις ἄχρι τῆς θύρας διὰ
νὰ βεβαιωθῇς ὅτι ἐφυγαν.

Commerson

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Δύο νεόνυμφοι ἐκθειάζουν τοὺς συζύγους των.
— Ὁ δικός μου, λέγει ἡ ἑτέρα ἐξ αὐτῶν, εἶναι τόσο
καλός, μὰ τόσο καλὸς ποῦ ναντασθῇτε, ὅταν ἔχω καταρ-
ροήν, διὰ νὰ μὴ μοῦ πονέσῃ τὸ στήθος, βήχει αὐτὸς γιὰ
μένα.

— Ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία — ἐκ τῆς ἀριστοκρατίας — μετα-
βαίνουν εἰς Πάτρας.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὁ διευθυντής· θὰ σὰς δώσω, λέγει,
ἕνα ὡραῖο δωμάτιον.

— Δύο, ὅχι ἕνα.

— Ἀ! δὲν ἤξευρα ὅτι εἰσθε πανδρεμένοι.

— Ὁ ἄμαξας Κωστής εἶναι ἀστεύτατος.

Μία ἐκ τῶν ἐλαφρῶν Κυριῶν ἐτέρχεται εἰς τὴν ἄμαξάν
του.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἐκβάλλουσα ἡν κεφαλὴν ἐκ τῆς θυ-
ρίδος.

— Οὐ, καυμένε, κάνει κρύο στ' ἰμάξι σου.

— Τώρα, κερά μου, θὰ κατεβῶ ἢ καθίσω κοντά σου νὰ
σὲ ζεστάνω.

— Ὁ Ν. εἶναι δαψιλέστερος διὰ τὴν μπόναν τῶν παιδῶν
πὺρ ἢ διὰ τὴν γυναῖκα του.

Ἡ Κυρία ὀργίζεται· ξεθυμαίνει κατὰ τῆς μπόνας.

Ἡ μπόνα ἐν γερμανικῷ φλέγματι·

— Μὲ συγκορεῖ τὸ Κυρία, ἐγὼ εἶμαι τίμιος κρίτσι, τὸ
Κύριο εἶπε τὰ πάρη ἔμένα κυναῖκα σὰ γηρένη.

ΝΑΥΤΙΚΑ.

Ἀναγγέλλομεν εὐχαρίστως ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
ὑπουργὸς κ. Μπούμπουλης μετέθεσε τὴν ἐδραν αὐτοῦ εἰς
Πειραιᾶ ἐπὶ τοῦ Πάρωνος α' Ἀρῆς καὶ τοῦτο χάριν τῶν
ὑψίστων τῆς Πατρίδος συμφερόντων, ἅτινα ἀπαιτοῦσι με-
γίστην ταχύτητα. Καλὸν τὸ πρᾶγμα καὶ ὠφέλιμον, ἀλλὰ
συνιστῶμεν τῷ κ. ὑπουργῷ πολλὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκ-
πλήρωσιν τῶν λειτουργιῶν του, καθόσον ἕνεκα τῆς μετα-
θέσεως τῆς ἐδρας του καὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἀέρος πιθανὸν
αἱ λειτουργίαι νὰ ἐκτελῶνται μὲ ταχύτητα πλείονα τοῦ
δέοντος, ἢ δὲ πατρὶς νὰ ξεφαντωθῇ.

ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐξακολουθοῦμεν νὰ σὰς ὀδηγῶμεν εἰς Καταστήματα.

— Καὶ δὲν τὰ βλέπομεν;

— Τὰ βλέπετε, ἀλλ' ὅχι ὡς ἡμεῖς, οἵτινες εἴμεθα εἰς τὰ
παρασκήνια ὄλων τῶν πραγμάτων, οἵτινες καθ' ὅλον τὸ ἔτος
δὲν κάμνομεν ἄλλο παρὰ νὰ ἀκονίζωμεν τὴν καλαισθησίαν
μας ἐπὶ χιλίων ἀντικειμένων, ἀνθῶν, ἐμπορευμάτων, ἔδω-
δίων, γυναικῶν, διαδόλων, ἀγγέλων, ποτῶν, πέλων καὶ
ἐξ ὄλων αὐτῶν γνωρίζομεν τὰ καλλίτερα, τὰ λεπτότερα, τὰ
ἱρωματικώτερα.

*
**

Λοιπὸν χωρὶς πολλῶν κοπλιμένων, χαρυτόβρυτοι δέσποι-
ναι, ἀνθοῦσαι δεσποῦναι, φιλόκαλοι Κύριοι, ἐπιθυμεῖτε
ὅ,τι ἡ παρισινὴ τέχνη ἐτεχνούργησε εἰς τὸν μέγαν κλάδον
τῶν **παιγνιδίων, τῶν ἀθυρμάτων, τῶν πλαγγόνων,**
διὰ νὰ καταστήσῃτε εὐδαίμονας τὴν πρώτην τοῦ ἔτους τοὺς
μικροὺς σὰς ἀγγέλους;

Εἰσέλθετε εἰς τὸ νεώτατον

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΟΥΑΤΣΟΥ

Κατὰ τὴν Ὁδὸν Σταδίου, ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς.

Ἀπ' ἐξω τὸ βλέπετε ποῖαν κομψὴν περιβολὴν ἔχει τὸ
κατάστημα τοῦ κ. **Μουάτσου.** Δὲν ὁμοιάζει ἐμπορικόν,
ἀλλὰ διάκοσμον Καστερινάκι, ἀνῆκον εἰς ὡραῖαν δεσπασύνην.

ΟΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ,

Ἰδοὺ τί περιέχει τὸ ἀρτισύστατον κατάστημα. Ἀλλὰ τὸν
θρόνον κατέχουσι τὰ

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΑΘΥΡΜΑΤΑ

Ὅλα τὰ διὰ **παῖδας παιγνίδια** εἶνε μηχανικά· ὅλα
κινεῖνται· ὅλα κουρδίζονται. Καὶ ἔχετε οὕτω βατράχους
ἀληθινούς, κολυμβητὰς τοῦ Φαλήρου ἀληθινούς, πλέοντας
ἡμίσειαν ὥραν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, σιδηρόδρομον τοῦ Παρα-
σκευαῖδου ἀληθινόν, ἀκάτια, πλοῖα, λεονταράκια, σπιτάκια
ἀλλὰ Θεοφιλὰ, κατασκευαζόμενα εἰς τὴν στιγμὴν καὶ εἰς
τὴν στιγμὴν ἀπὸ τῶν ῥιπτόμενα, χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια τῆς
ἀτυνομίας, ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, θηρία, πτηνὰ κελα-
θεύοντα, ὡραῖαν μουσικὴν κλίμακα κτλ. κτλ. κτλ.